

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 57. Legati Hierosolymitani in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

rensis Clericis, Imperatoris esse, suo Sæcul. XII.
 suffragio finem schismatis facere & Ar- A.C.1184.
 chiepiscopum, virum idoneum, nomi-
 nare. Itaque Fridericus Rudolpho In-
 vestituram concedit, & Volmarus ad
 Papæ tribunal rem defert. Dumque &
 Papa & Imperator suum quisque clien-
 tem constanter tuetur, re infecta disces-
 sum est. Schisma Ecclesiæ Trevirensis
 septem annis tenuit. Præterea postu-
 labat Imperator Fridericus, ut Papa Fi-
 lium suum Henricum Imperatorem co-
 ronaret. Quod facere recusans Papa di-
 cebat; priusquam alium ungeret & co-
 rona ornaret, Fridericus eam depone-
 ret, duos enim Imperatores unum Im-
 perium non capere.

§. LVII.

Legati Hierosolymitani in Francia.

Concilio Veronensi necdum soluto, die Rad. de
 quarta Novembris, Imperatore, Pa- Dice. to.
 pa, Cardinalibus, & plerisque Episcopis p. 634.
 in Majore Ecclesia congregatis, Gerar-
 dus Archiepiscopus Ravennas tristem
 Regni Hierosolymitani sortem publice
 exposuit, omnis conditionis homines
 ad opem ferendam pro remissione pec-
 catorum suorum exhortans. Nempe
 Balduinus IV. Rex Hierosolymæ mor-
 bum in dies invalescere sentiebat, visum
 caligantibus oculis amiserat, elephan-
 L 5 tiasis

Sæcul. XII.
A.C. 1184.

tialis usum manuum pedumque abstulerat, quibus omnibus infirmitatibus, cum *Nazareth* moraretur, violenta febris accesserat. Nihilominus eo adduci non potuit, ut Regnum & coronam dimitteret; sed Principibus, Regina Matre, & Patriarcha presentibus, Guidonem Lusignanum Comitem in *Joppe* & in *Ascalon* Reipublicæ præfecit, Dignitate Regia, jure in civitatem Hierosolymam, & decem millium nummorum aureorum censu in singulos annos sibi servatis.

c. 29. Verum haud diu post, cognoscens, juvenem Principem Regno esse imparem, atque privatim etiam ab eo offensus, potestatem ipsi datam retractavit, utque etiam spem in regno succedendi adimeret, Balduinum nepotem suum ex sorore Sibilla, Marchionis Montiferraten-
sis defuncti ejus mariti filium, etsi puerulus vix ad quinquennium pervenisset, solemni ritu coronari jussit. Quod, vigesima Novembris anno millesimo centesimo octogesimo primo peractum, sapientioribus ideo solum probabatur, quia potestas Guidoni Lusignano auferabatur, dum tamen sub Rege seniore ægrotante, & ejus nepote puerulo Regnum in tantis angustiis strenuo viro destituebatur.

Lib. XXIII.

Guido Lusignanus intra Ascalonis munimenta se recepit, Regi, affini suo, palam

lam refractarius. Ille Regni gubernacula Comiti Tripolitano commisit.

Sæcul. XII.
A.C. 1185.

Tunc igitur miser Rex intelligens, quam gravis immineret Saladinus, & ultima metuens, Heraclium Patriarcham Hierosolymitanum, Arnaldum Templariorum Magistrum & Rogerium Magistrum Hospitalariorum in Occidentem misit. Qui feliciter Brundisium appulsi, cum comperissent, Papam & Imperatorem Veronæ versari, illo se contulerunt; a neutro autem ipsis factis auxilia acceperunt, nisi quod Papa eis Epistolas commendatitias ad Reges Franciæ & Angliæ dedit. Templariorum Magistro Veronæ fatis functo, Patriarcha & Magister Hospitalariorum, in Franciam devecti, Lutetiam Parisiorum decima sexta Januarii anno millesimo centesimo octogesimo quinto pervenerunt, quos Mauritius Episcopus Parisiensis cum Clericis populoque obviam procedens peramanter excepit. Tumque Patriarcha Missam in Ecclesia Dominæ nostræ celebrans, etiam ad populum dixit. Ubi ad Regem Philippum Augustum perlatum, Legatos ex Palæstina advenisse, relictis omnibus aliis negotiis eos invisere festinavit. Honorifice exceptis osculum pacis dedit, ac ad suos præfectos mandata misit, quibus præcipiebat, Legatos ubique ex ærario suo sustentari.

Ipli

Rad. de Dic.
p. 6. 3. 625.

Rigord. p. 14

Sæcul. XII. A.C. 1185. Ipsi claves urbis Hierosolymitanæ & S. Sepulchri Philippo obtulerunt, qui, postquam eos itineris suscepti causam exponentes audivisset, Concilio generali Episcoporum & Principum Regni Parisios convocato, iisdem suadentibus injunxit omnibus Præfulibus, ut Subditos suos frequentissime ad iter Hierosolymam pro defensione Fidei suscipiendum exhortarentur. Ipsi vero Regi, necdum prolem habenti, nemo suadebat, tanta adire pericula; sed suis sumptibus promptissimos Equitum, cum multis perditum copiis illuc misit.

§. LVIII.

Legati Hierosolymitani in Angliâ.

Reg. Hoved. p. 628. Duo Legati Hierosolymitani deinde, relicta promte Gallia, ad oram Angliæ adversam, ineunte Februario, anno millesimo centesimo octogesimo quinto, exponuntur. Hospites *Redingis* excepit Rex, cujus pedibus advoluti Vexillum Regium cum clavibus S. Sepulchri, Turris Davidicæ, & urbis Hierosolymitanæ ei tradiderunt. Tumque nomine Regis Balduini, Principum, totiusque Regni & populi Hierosolymitani Henricum salutant, ac inter gemitus & lacrymas, quanta calamitate urgente ex Oriente in Occidentem iter facere coacti fuerint, narrant. Epistolam quoque

*ep. 2.
to. 10. Conc.
p. 1737.*